

Teatrul „Maria Filotti“ din Brăila

**NICOLAE
ISTRATI**

La Brăila, noua stagiune a început să fie pregătită după o analiză retrospectivă a succesorilor și „îngăduințelor“ stagiunilor anterioare, reaşezind în fața colectivului adevărul că, întotdeauna, cultura este un rezultat și nu un efort, că eficiența repertoriului nostru, deci, transformarea lui, nu numai în „spectacole“, ci în veritabile acte de cultură, rămâne chemarea de mare răspundere la care ne angajează înaltele îndemnuri ale partidului.

Această chemare, de loc nouă, a redimensionat nivelul preocupărilor noastre, în care gândirea ideologică și artistică a întărit atitudinea politică a colectivului, atitudine ce ne-am propus să o evidențiem în propunerea unui repertoriu deopotrivă de certă valoare educativă și putere de atractivitate. Există în colectivul teatrului nostru un consens general în a aprecia că a sosit momentul să depășim perioada declarațiilor, a mărturisirii intențiilor, și să ne înscriem cu toată răspunderea și cu consecvență într-o muncă în stare să ducă la crearea unor adevărate evenimente artistice cu efect catalizator asupra spiritului spectatorilor noștri, capabile să pună în mișcare subtilele resorturi menite a stimula înnoirea conștiințelor.

Mă bizui pe adeziunea declarată a echipei noastre de a situa interesele colective deasupra intereselor personale, de a transforma fiecare rol primit într-un examen de atașament și nemăsurată dăruire ideii de spectacol — act de cultură.

Sintem, aşadar, hotărâți să deschidem noua stagiune sub semnul autodepășirii, cu con-

vingerea că viața unui teatru nu înseamnă numai continuitate de manifestări, dar și o continuă tendință de perfectibilitate. Este semnul distinctiv care stimulează toate proiectele noastre. Scopul acestei perfectibilități rămâno publicul, căruia, în continuare, va trebui să-i îmbogățim sensibilitatea, menținându-i și sporindu-i interesul față de scena dramatică.

Legăturile cu publicul nu sînt un lucru nou. Ele se cer însă ridicate pe o treaptă nouă, la aceasta obligîndu-ne rolul tot mai activ pe care teatrul brăilean este chemat să-l joace în formarea conștiinței oamenilor muncii, a tineretului. Caracterul politic și artistic al acestor legături îl vom exprima în primul rînd prin realizarea scenică a repertoriului, dar și printr-o influență activă asupra grăbirii adeziunii afective a publicului față de ideea de teatru. Vom spori dialogul dintre scenă și public, claritatea ideologică a expresiei artistice, prin înlăturarea echivocului, prin excluderea oricăror tentative ce ar permite introducerea facilului. Sînt angajamente care au la bază o conștiință hotărîre de auto-educare, legată de un permanent contact cu publicul... De aceea spectacolele cu discuții vor căpăta un ritm săptămînal: întîlnirile cu spectatorii în fabrici, uzine, pe ogoare, în școli, vor intra ca o modalitate prețioasă a rostului politic și reciproc educativ al teatrului. Ne vom strădui să strîngem legăturile dintre teatru și școală prin modalități pe care le dorim cît mai originale pentru a stîrni

gustul estetic și a stabili raporturi firești între studiul literaturii și teatru.

Repertoriul propus pentru noua stagiune este deschis unui public larg, deși cu o adresă evidentă spre tineretul orașului nostru, spre cei ce vor deveni spectatori exigenți ai anilor '75—'80.

Mi se pare că *Ecaterina Teodoroiu* de Nicolae Tăutu, piesa cu care deschidem stagiunea 1971—1972, se înscrie pe aceste intenții. Chemare vibrantă spre marile exemple ale istoriei, ale patriotismului, piesa respinge egoismul, ruperea de interesele majore ale poporului și pune pe spectator față-n față cu propria sa conștiință.

Pe aceeași linie ne propunem să continuăm cu un spectacol clasic (*Vlaicu Vodă* de A. Davila), cu două lucrări autohtone contemporane (*Interesul general* de Aurel Baranga și *Cîntec de inimă albastră* de Marin

Iorda). Intre două extreme — Shakespeare (*A 12-a noapte*) și Wilde (*Bumbury*) — așezăm *Pîinea altuia* de I. Turgheniev și *Tînerete, bat-o vina!* de O'Neill. De asemenea, am mai inclus în repertoriu și o piesă pentru copii, *Trei grășuni*, de I. Oleșa și M. Goriunov. Nădăjdum că paleta noastră repertorială va fi în măsură să răspundă dorințelor noastre și exigențelor momentului.

Grijile noii stagiuni, dincolo de formula repertoriului, sînt legate de realizării acestui repertoriu. Definitivarea formulei colectivului artistic mai are încă locuri descoperite: stabilirea colaboratorilor e încă în faza de dialog, mă gîndesc la Yannis Veakis, Mihai Berechet, Valeriu Moiesescu, Adriana Leonescu. Stă ascunsă speranța că o piesă originală de strictă actualitate se va putea impune atenției și posibilităților noastre, făcîndu-și loc, chiar prin eliminarea altor propuneri, în formula definitivă a repertoriului.

Teatrul Evreiesc de Stat

FRANZ AUERBACH

Teatrul, ca orice organism viu, trebuie să fie în pas cu vremea. Textele dramatice pe care le prezintă și interpretarea ideilor ce se degajă din aceste texte trebuie să fie conforme cu gîndirea noastră de acum; și ele nu se pot desprinde de ideologia noastră marxist-leninistă care ne oferă cea mai bogată bază de pornire în actele noastre artistice.

În acest spirit, ne-am analizat sever auto-critic activitatea noastră de pînă acum și ne-am alcătuit repertoriul pe stagiunea ce vine.

Am inclus în repertoriu comedia de moravuri *Adam și Eva* de Aurel Baranga și un spectacol de revistă *Barașeum 72*, în care vor fi oglindite unele aspecte luminoase din faptele de artă ale actorilor comuniști pe scena *Barașeumului*, în timpul luptei antifasciste, ca și aspecte noi, din actualitatea imediată.

Din dramaturgia țărilor socialiste vom prezenta comedia binecunoscutului umorist Zoșcenko, *Servieta de doc*, o șarjă la adresa unor aspecte negative din viața unei familii.

Ne-am oprit apoi la clasicii dramaturgiei universale și am ales pe Lessing cu Nathan

Înteleptul și pe Ibsen cu *Constructorul Solness*.

Conform tradiției apreciate de spectatori, nu va lipsi din repertoriul acestei stagiuni spectacolul de folclor, prin care actorii noștri sînt bucuroși să contribuie la păstrarea nestrămutatelor cizelate, în decursul veacurilor, de înțelepciunea și umorul popular.

Paralel cu activitatea teatrală propriu-zisă, vom organiza și o serie de matinee literar-muzicale, pe următoarele teme: pagini și figuri din istoria teatrului evreiesc; pagini de antologie din poezia și presa românească, traduse în limba idiș; pagini de antologie din poezia și presa evreiască.

Teatrul Evreiesc de Stat din București, va ști să prețuiască condițiile optime ce i s-au creat pentru a-și desfășura activitatea, și se va strădui să corespundă sarcinilor ce-i revin.

Repertoriul pe stagiunea 1971—72, după părerea noastră, poate oferi colectivului nostru prilejul unor realizări artistice de valoare, iar publicului satisfacția unor agreabile, diverse și, fără îndoială, interesante și educative spectacole.